

אכן, עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה המוציא מקרבו גאוני-מחשבה ומעמיקי-חקר כמנהלי חברת "מזכה את הרבים".

ועל פעולתה הכבירה בשבוע האחרון— מחזיקנא לה שיבוחא.

* * *

ולסוף מעשיה קטנה ואמתיה:

מר ורטהיים מבורפסט בא בימים דאלה לאיי. שש היה, כנראה, ממנה על היערות של פרנץ יונף ועכשיו הוא מבקש, כמובן, פרנסה.

— ומה דעתך לעשות בארץ? — שאלהו מר ז, אחד ממכריו ומבני עירונו.

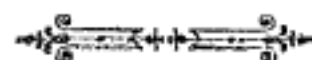
— חושב אני להשיג משרה ביער.

— היכן?

— ביער הרצל, ענה היערן של פרנץ-יוסף בבטחה.

"אבא, אתה צוחק? — אוי ואבוי לצחוקך זה!"

עז מות

מאות תעניות, ויתוקן עון חלול ה' ועון "הקר"י", ואז— מוכנס לו שהוא בן העולם הבא ולא יהיה נזק באותה שנה.

ובשנה זו שנת חסאד יש בה ג' הפסקות וקודם כל ישב לו שלשה שבילוח".

לא תוכלו לתאר רבותי כמה נהניתי מחברת "מזכה את הרבים" על מפעלה הגדול הזה.

בועד הצירים מכינים חכנית רחבה ואפס מעשה", כמבטאו המוצלח של מר ד. איזמז'יק

במאמריו היפים בשבוע זה, ב"דאר היום", וחברת מזכה את הרבים, בשם הרבנים המקובלים

שבירושלם בלי שום הכנות וכלי שום תכניות ופרסום הוציאה לנו את החמדה הגנוזה הזאת

מגנוי המקובלים וצוקל ונתנה לנו תרופה בדוקה ומניסה נגד עון נורא הבורא רחמנא ליצלן אלפים

ומיליוני קלפות דסטרא-אחרא.

מה הן כל העבודות-המעשיות של משרדי ועד הצירים בירושלם, לעומת פעולותיה

המעשיות באמת של חברה "נאורה" זו, שם ישנן רק חכניות, ופה הצלה ממש, הצלה מכליון-חרון.

שנים ושנים, רבותי, מיום שגדלתי והייתי

לאיש, היתה מחשבה אחת מנקרת במח: מה לעשות לחקן עון חלול ה' ועון השז"ל (את

ראשי-תיבות המלה הזאת יודעים ראשי החברה הנו'), רחמנא ליצלן. אך לא אלמן ישראל

מאנשים היודעים למצא את סודות היצירה. בכל דור ודור עומדים לישראל אנשים צדיקים הדואגים

לכל הענינים הגדולים האלה העומדים ברום עולמנו. וצדיקים יסודות עולם אלה מצאו סוד

כמוס בגנוי המקובלים בכתיבת-יד הרב הקדוש הרשי"ש (ר' שלום שרעבי) זיע"א לחיקן עין

חלול ה' ועון השז"ל.

והתרופה לזה רבותי, לא בשמים היא. בכל שלש שנים יוכל כל אדם מישראל שחטא בעון

השז"ל רחמנא ליצלן בשנת העבור, לחקן את כל מה שחטא במשך שלשת השנים שעברו אם ישמע

לעצת חברת מזכה את הרבים, שלא נוסדה לא לשם כך: יתענה האדם לז' שעות קודם המולה,

ויקרא בזוהר הק' ובפ' יהרו ובפ' סקודי, ויאורא-רבא ובסוף הלילה יקרא התהלים שני פעמים שעולה במנין "בסר"— יעלו לו לארבע

הנוכרת בטבתכס.

אין אנו הושבים שיחם הקונגרס לקרן הלאומית כפי שבא לידי גלוי עד כה, יתן יסוד

להאפ"ק להסתלק מחוברת הכול שאין בה משום מס המדי ושערנו המוסרי הוא העיקר בעוד

שסכום הוצאה הזאת אינו ראוי לדו"ד מצד עצמו. חקותנו, איפוא, שלא תרצו לפרש מן

הצבור בענין זה אחרי שמוסדות כדסה, משפט השלום ומשרד הרבנות ביפו קבלו עליהם את

חובת דבול.

הלשכה הראשית של קה"ק מהאג. סליחה רבותי! המכתב הזה נתגלגל

כנראה במקרה לתוך הדאר שלי והושב אני להחזירו לגבאי קיקי, כי אלה דברים שאדם

אוכל את ה"קרן-הקיסתי" בעולם הזה ומכניח פירות לעולם הבא...

* * *

ער כה, רבותי, חשבתי ששני אדרים בשנת-העבור הם הוצאה מוכרתת ממחזור-השמש

והירח ביחס לכדור-ארצנו, ונהנה באז "חברת מזכה את הרבים בירושלם" והוציאני מטעותי זו.

ה"טון"; סוף סוף נוכחו לדעת כי העיקר הוא ה"טון, גם בועד הלאומי וגם בעתון. מעכשיו

לא יאמר עוד למשל: ועכשיו לך-לך? אלא בנמוס ובדרך ארץ: יטריחנא אדוני את עצמו

ללכת לעזאזל ולכל השדים והרוחות! הבינוחם? לא חלילה: יכנס תרוח באביך, כי אם "כאביכמי

או באבי "כבודי. ועוד, דבר: נתקבלה החלטה להזמין שני עורכים חדשים, אנשי-שם, הזקוקים

למשרה, המתלמדים לכתב ולע"ע יקבלו שכר-סופרים הגון. בקרוב תפרסם רשימה ארוכה,

עפ"י סדר א"ב, של סופרים למחצדה, לשליש ולרביע שאינם חושבים לכתב, ואייה בקרוב

בימינו נזכה להוציא עתון הגון בארץ.

* * *

חברינו הנכבדים! מהועדה הארצית לתרומות הקרן הקיסת

לישראל באיי קבלנו את העתקה מכתבכם אליה מיום 17,11,20 בדבר מאונכם להנחית בסניפכם

את חובת הכול של הקהיל. נחיה לכם אמירי רחוקה אם רזואילו להודיענו באיזה טרזיחי

הקונגרס ועל איזה עמוד אפשר למצא את ההחלטה

מבעד למסוה *

(שעורים בהסתכלות)

חף-חן לכם, רבותי! לכם, לבעלי

החירות והבויקוט, אני מתכון הפעם.

מטעם דה-כנופיא המרעילה נשלחתי

להודות לכם בשמרה מעומקא דלבא. מה? אינכם יודעים מדוע? הדבר הוא פשוט: מיום

שהחלה מלחמה בדאר היום ביפו, נדלה ב"ה המכירה ב2890 גליונות של העתון הצהובי.

חודה רבה, ידידים יקרים. זמכיון שרואה אני את השתדלותכם

הרבה לשובת "דאר-היום", מחויב אני לבלות לכם סוד כמוס של המערכת:

העורכים הסכימו פה אחד להחליף את

(* אכיר תודה יהיה החתום מטה לקוראים אם יזכהבו לו עפ"י כהבת המערכת של "דאר-היום" על כל מה שקראו או שמעו בעולמנו, חבר שימשש לו מטעמים קוראים, — 13.03.21)